

204

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 czerwca 1960 r.

w sprawie przystąpienia szeregu państw do Konwencji o ruchu drogowym oraz w sprawie przystąpienia i ratyfikacji przez szereg państw Protokołu o znakach i sygnałach drogowych, podpisanych w Genewie dnia 19 września 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 27 § 3 Konwencji o ruchu drogowym, podpisanej w Genewie dnia 19 września 1949 r. (Dz. U. z 1950 r. Nr 54, poz. 321), następujące kraje złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych swoje dokumenty przystąpienia do powyższej Konwencji:

Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich dnia 17 sierpnia 1959 r.

z następującym zastrzeżeniem do artykułu 33:

„Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nie uważa się za związane postanowieniami artykułu 33 Konwencji o ruchu drogowym, który przewiduje, że spory pomiędzy Umawiającymi się państwami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji mogą być na żądanie jednego z Państw zainteresowanych przekazane do decyzji Międzynarodowemu Trybunałowi Spra-

wiedliwości, i oświadcza, że zgoda wszystkich Państw w sporze jest wymagana w każdym poszczególnym przypadku dla poddania jakiegokolwiek sporu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości do decyzji”.

Jordania dnia 14 stycznia 1960 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że w notyfikacjach otrzymanych dnia 5 marca, 13 maja, 23 listopada 1959 r. oraz dnia 8 lutego, 25 marca i 22 kwietnia 1960 r. Rząd Wielkiej Brytanii powiadomił o stosowaniu postanowień wymienionej Konwencji do następujących terytoriów, za których stosunki międzynarodowe jest on odpowiedzialny:

Jamajka

z następującymi zastrzeżeniami:

„W związku z artykułem 24 Konwencji Rząd Jamajki za-

strzeżenie sobie prawo nieudzielania zezwolenia na prowadzenie pojazdu innego, niż pojazd wprowadzony tylko czasowo na Jamajkę, jeżeli pojazd ten jest używany do przewozu osób za opłatą albo do przewozu towarów i jeżeli od kierowcy tego rodzaju pojazdu byłoby wymagane, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem Jamajki, aby posiadał specjalne zawodowe prawo jazdy”.

St. Lucia i Trinidad

z następującymi zastrzeżeniami:

- „a) W związku z artykułem 24 Konwencji Rządu St. Lucia i Trinidad zastrzegają sobie prawo nieudzielania zezwolenia na prowadzenie pojazdu innego, niż pojazd wprowadzony tylko czasowo do St. Lucia i Trinidad, jeżeli pojazd ten jest używany do przewozu osób za opłatą albo do przewozu towarów i jeżeli od kierowcy tego rodzaju pojazdu byłoby wymagane, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem St. Lucia i Trinidad, aby posiadał specjalne zawodowe prawo jazdy.
- b) W związku z artykułem 26 Konwencji rowery w międzynarodowym ruchu dopuszczone na terytorium powinny z zapadnięciem zmierzchu i w ciągu nocy lub gdy wymagają tego warunki atmosferyczne posiadać na przodzie tylko światło białe, a z tyłu światło czerwone i czerwone szkiełko odbłaskowe, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem St. Lucia i Trinidad.

Ponadto Rządy St. Lucia i Trinidad oświadczają, że zgodnie z postanowieniami artykułu 2 paragraf 1 wspomnianej Konwencji wyłączają Załączniki 1 i 2 ze stosowania Konwencji oraz zgodnie z postanowieniami Załącznika 6 rozdział IV (b) wspomnianej Konwencji nie zezwolią na używanie więcej niż jednej przyczepy za pojazdem ciągnącym, a żadnej przyczepy za pojazdem członowym i nie zezwoli na używanie pojazdów członowych do przewozu pasażerów za opłatą”.

Mauritius

z następującymi deklaracjami i zastrzeżeniami:

- „a) Zgodnie z postanowieniami artykułu 2 paragraf 1 Konwencji Rząd Mauritius wyłącza Załącznik 2 ze stosowania Konwencji.
- b) Zgodnie z postanowieniami Załącznika 6 rozdział IV (b) Rząd Mauritius nie zezwoli na używanie więcej niż jednej przyczepy za pojazdem ciągnącym, a żadnej przyczepy za pojazdem członowym i nie zezwoli na używanie pojazdów członowych do przewozu pasażerów za opłatą.
- c) Rząd Mauritius zastrzega sobie prawo niestosowania postanowień Załącznika 8 paragraf 1 wymienionej Konwencji, przewidującego, że najniższy wiek ustalony dla prowadzenia pojazdów samochodowych na warunkach wymienionych w artykule 24 Konwencji wynosi osiemnaście lat”.

Singapur

z następującym oświadczeniem:

„Zgodnie z postanowieniami artykułu 2 paragraf 1 Konwencji Rząd Singapuru wyłącza Załączniki 1 i 2 ze stosowania Konwencji”.

Malta

z następującym oświadczeniem:

„Zgodnie z postanowieniami artykułu 2 paragraf 1 Konwencji Rząd Malty wyłącza Załącznik 1 ze stosowania Konwencji”.

Zanzibar

Federacja Rodezji i Niasy

z następującym zastrzeżeniem:

„Zgodnie z postanowieniami artykułu 2 paragraf 1 Konwencji Rząd Federacji Rodezji i Niasy wyłącza Załączniki 1 i 2 ze stosowania Konwencji”.

St. Vincent

z następującymi zastrzeżeniami i deklaracjami:

- „a) W związku z artykułem 24 Konwencji Rząd St. Vincent zastrzega sobie prawo nieudzielania zezwolenia na prowadzenie pojazdu innego, niż pojazd wprowadzony tylko czasowo do St. Vincent, jeżeli pojazd ten jest używany do przewozu osób za opłatą albo do przewozu towarów i jeżeli od kierowcy tego rodzaju pojazdu byłoby wymagane, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem St. Vincent, aby posiadał specjalne zawodowe prawo jazdy.
- b) W związku z artykułem 26 Konwencji rowery w międzynarodowym ruchu dopuszczone na terytorium powinny z zapadnięciem zmierzchu i w ciągu nocy lub gdy wymagają tego warunki atmosferyczne posiadać na przodzie tylko światło białe, a z tyłu światło czerwone i czerwone szkiełko odbłaskowe, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem St. Vincent.

Ponadto Rząd St. Vincent oświadcza, że:

„Zgodnie z postanowieniami artykułu 2 paragraf 1 wspomnianej Konwencji wyłącza Załączniki 1 i 2 ze stosowania Konwencji.

Zgodnie z postanowieniami Załącznika 6 rozdział IV (b) wspomnianej Konwencji nie zezwoli na używanie więcej niż jednej przyczepy za pojazdem ciągnącym, a żadnej przyczepy za pojazdem członowym i nie zezwoli na używanie pojazdów członowych do przewozu pasażerów za opłatą”.

Borneo Północne

z następującym zastrzeżeniem:

„W związku z artykułem 24 Konwencji Rząd Borneo Północnego zastrzega sobie prawo nieudzielania zezwolenia na prowadzenie pojazdu innego, niż pojazd wprowadzony tylko czasowo do Borneo Północnego, jeżeli pojazd ten jest używany do przewozu osób za opłatą albo do przewozu towarów i jeżeli od kierowcy tego rodzaju pojazdu byłoby wymagane, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem Borneo Północnego, aby posiadał specjalne zawodowe prawo jazdy”.

Sierra Leone

z następującymi zastrzeżeniami i deklaracjami:

- „a) W związku z artykułem 24 Konwencji Rząd Sierra Leone zastrzega sobie prawo nieudzielania zezwolenia na prowadzenie pojazdu innego, niż pojazd wprowadzony tylko czasowo do Sierra Leone, jeżeli pojazd ten jest używany do przewozu osób za opłatą i jeżeli od kierowcy tego rodzaju pojazdu byłoby wymagane, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem Sierra Leone, aby posiadał specjalne zawodowe prawo jazdy.
- b) W związku z artykułem 26 Konwencji rowery w międzynarodowym ruchu dopuszczone do Sierra Leone powinny z zapadnięciem zmierzchu i w ciągu nocy lub gdy wymagają tego warunki atmosferyczne posiadać na przodzie tylko światło białe, a z tyłu

światło czerwone, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem terytorium”.

Ponadto Rząd Sierra Leone oświadcza że:

„Zgodnie z postanowieniami artykułu 2, paragraf 1 Konwencji wyłącza Załączniki 1 i 2 ze stosowania Konwencji;

„Zgodnie z postanowieniami Załącznika 6 rozdział IV (b) konwencji nie zezwoli na używanie więcej, niż jednej przyczepy za pojazdem ciągnącym, a żadnej przyczepy za pojazdem członowym i nie zezwoli na używanie pojazdów członowych do przewozu pasażerów za opłatą”.

Ponadto podaje się do wiadomości, że zgodnie z artykułem 56, paragrafy 2 i 3 Protokołu w sprawie znaków i sygnałów drogowych, podpisanego w Genewie dnia 19 września 1949 r., następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu ONZ swoje dokumenty ratyfikacyjne względnie akcesyjne wymienionego Protokołu:

Dania	dnia 1 lipca	1959 r.
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	dnia 17 sierpnia	1959 r.

z następującym zastrzeżeniem do artykułu 62:

„Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nie uważa się za związanego postanowieniami artykułu 62 Protokołu w sprawie znaków i sygnałów drogowych, który przewiduje, że spory pomiędzy Umawiającymi się państwami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszego Protokołu mogą być na żądanie jednego z Państw zainteresowanych przekazane do decyzji Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości i oświadcza, że zgoda wszystkich Państw w sporze jest wymagana w każdym poszczególnym przypadku dla poddania jakiegokolwiek sporu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości do decyzji”.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Rapacki*